

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. I. J.** správca konkurznej podstaty úpadcu K., a. s., O., IČO: X., proti žalovanému: **1/ B.P. a. s. v reštrukturalizácii, O.** IČO: X., právne zastúpenému JUDr. Š. K. advokátom, H., **2/ F., s. r. o., O.**, IČO: X. **3/ N., s. r. o., O.**, IČO: X. a **4/ N. spol. s r. o., O.**, IČO: X., **o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4. októbra 2010, č. k. 6Cbi/6/2009-90, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4. októbra 2010, č. k. 6Cbi/6/2009-90 **p o t v r d z u j e.**

Žalovanému 1/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 04. 10. 2010, č. k. 6Cbi/6/2009-90 návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobou, doručenou súdu dňa 22. 12. 2009, žalobca navrhol určiť neplatnosť prevodu obchodného podielu spoločnosti N., s. r. o., prevodom B. a. s., na nadobúdateľa N. spol. s r. o., ako aj ďalšie prevody obchodných podielov, vykonané medzi žalovanými a určiť, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností, špecifikovaných v petite žaloby. V žalobe uviedol, že na majetok úpadcu K., a. s., bol uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 26. 05. 1999 vyhlásený konkurz a podľa znaleckého posudku hodnota nehnuteľného majetku bola vo výške 402 475,27 Eur a hodnota hnuteľného majetku bola vo výške 3 272,07 Eur. Úpadca založil obchodné spoločnosti žalovaných 1/ až 4/, do ktorých vložil nepeňažné vklady, ako aj peňažné vklady. Dňa 06. 09. 2010 bolo súdu doručené podanie žalobcu, v ktorom uviedol, že uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 2R/6/2010 zo dňa 21. 07. 2010 bola povolená

reštrukturalizácia dlžníka P. a za správcu bol ustanovený JUDr. J. B., PhD. Podľa zákona č. 7/2005 Z. z. účel reštrukturalizácie je možné dosiahnuť okrem iného aj prevodom majetku dlžníka, resp. zmenou majetkových práv akcionárov, v dôsledku čoho je obava, že bude odpredaný majetok, ku ktorému sa žalobca domáha určenia vlastníckeho práva, čím sa v konečnom dôsledku sťaží, resp. znemožní výkon súdneho rozhodnutia. Navrhol preto vydať predbežné opatrenie, ktorým súd zakáže žalovanému 1/ a správcovi pre reštrukturalizáciu žalovaného 1/ odpredať, darovať, zameniť, zaťažiť alebo inak nakladať s majetkom a právami, ktoré žalobca v podaní špecifikoval.

Súd prvého stupňa v napadnutom uznesení poukázal na ust. § 113 ods. 3, § 114 ods. 1, § 118 ods. 1 a ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej iba „ZKR“). Podľa súdu zo znenia uvedených ustanovení vyplýva, že aj keby bolo vydané iba uznesenie o začatí reštrukturalizácie, dlžník, ohľadom ktorého sa začalo reštrukturalizačné konanie, môže vykonávať iba bežné právne úkony, týkajúce sa jeho podnikateľskej činnosti, ktorými nie sú úkony o nakladaní s jeho majetkom. K takýmto úkonom potrebuje súhlas správcu, ktorý vypracoval posudok k povoleniu reštrukturalizácii. Z uvedeného súd vyvodil, že sa jedná o zákonnú povinnosť žalovaného 1/ nenakladať so svojím majetkom, a preto mal súd za to, že nie je dôvod na uloženie uvedenej povinnosti predbežným opatrením. Pokiaľ už súd povolil reštrukturalizáciu, tak konania vedené proti dlžníkovi, sa povolením reštrukturalizácie prerušujú. Pokiaľ ide o uloženie povinnosti správcovi pre reštrukturalizáciu, súd mal za to, že na jeho činnosť dohliada konkurzný súd, a preto mu tento súd ani nemôže ukladať žiadne povinnosti.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd ďalej uviedol, že nemá osvedčený základ nároku žalobcu, uplatnený v žalobe o veci samej do takej miery, aby na jeho základe mohol vydať žalobcom navrhované predbežné opatrenie. Žalobca neplatnosť právnych úkonov vyvodzuje z tvrdenia, že žalovaní neuhradili odmenu za prevod obchodných podielov, pričom žalovaní uvedené tvrdenie rozporujú a že vklady spoločníkov pri zakladaní neboli peňažnými vkladmi, ako boli označené, ale sa jednalo o nepeňažné vklady. Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd návrh žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Proti uzneseniu podal odvolanie žalobca a žiadal jeho zmenu. Uviedol, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a s jeho odôvodnením nie je možné sa stotožniť. Poukázal na ust. § 130 ods. 1 ZKR, v zmysle ktorého platí, že k účinkom začatia reštrukturalizačného konania patrí, že dlžník smie vykonávať len bežné právne úkony, ostatné podliehajú schváleniu správcu. Avšak právne úkony dlžníka urobené bez súhlasu správcu zákon nesankcionuje neplatnosťou. Zákon však pripúšťa, že v prípade neúspešnej reštrukturalizácie, ako aj v prípade vyhlásenia konkurzu do jedného roka po jej skončení je chýbajúci súhlas správcu dôvodom na uplatnenie odporovateľnosti takéhoto právneho úkonu v rámci konkurzu. Aj preto je podľa žalobcu dôvodné v danom prípade poskytnúť rýchlu úpravu pomerov účastníkov formou predbežného opatrenia, ktoré v konečnom dôsledku má len dočasný charakter do skončenia daného súdneho sporu a podľa jeho názoru neovplyvní podstatným spôsobom priebeh reštrukturalizácie žalovaného 1/.

Žalobca má ďalej za to, že vzhľadom na predmet tohto sporu (určenie neplatnosti právnych úkonov) nejde o spor podľa ust. § 118 ods. 4 ZKR, a teda začatie reštrukturalizácie nebráni ďalšiemu pokračovaniu tohto súdneho sporu. Žalobca v odvolaní nesúhlasí ani s názorom súdu, že nie je osvedčený základ nároku žalobcu, uplatnený v žalobe samej, keďže žalovaní tvrdenie, že nebola uhradená odmena za prevod obchodných podielov, rozporujú. Podľa žalobcu je pochopiteľné, že žalovaní v rámci svojej obrany nesúhlasia so žalobným návrhom a nárok žalobcu rozporujú. Tvrdenie žalobcu o neuhradení odmeny za prevod obchodných podielov je možné poukázať účtovnou dokumentáciou úpadcu K., a. s., v ktorej nie sú žiadne doklady o úhrade týchto odmien, pričom žalovaní doposiaľ nepredložili žiaden doklad o ich úhrade. Dôvodnosť predloženého návrhu na vydanie predbežného opatrenia je podľa žalobcu daná aj tým, že už dochádza k prevodu vlastníckeho práva k parcelám v okolí žalovaného, dokonca zástupca záujemcu, spoločnosti S. C. s. r. o., Ing. J. Š. kontaktoval aj žalobcu s návrhom na odkúpenie majetku úpadcu. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhuje, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že vydá predbežné opatrenie.

Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že v predmetnej veci nie je dôvod na nariadenie predbežného opatrenia, pričom žalobca ani v odvolaní nepreukázal dôvodnosť na jeho nariadenie. To, že v okolí žalovaného dochádza k prevodu vlastníckeho práva, je podľa žalovaného 1/ pre túto vec bezpredmetné. Rovnako bez súvisu s touto právnou

vecou je podľa žalovaného 1/ aj to, že niekto kontaktoval žalobcu s návrhom na odkúpenie majetku úpadcu. Nie je žiadny dôvod žalovanému nariadovať predbežným opatrením povinnosť preto, že niekto jednal so žalobcom ohľadom majetku úpadcu. Preto žalovaný 1/ žiada, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec v rozsahu podľa ustanovenia § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní napadnutého uznesenia v medziach dôvodov, uvedených v odvolaní, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Z podaného odvolania vyplýva, že k porušeniu základného práva na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces napadnutým uznesením prvostupňového súdu došlo tým, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil.

Nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. je mylná aplikácia (a výklad) právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť. Vec chápeme širšie, než výrok napadnutého rozhodnutia a patrí sem aj posúdenie predbežných otázok, otázok žalovateľnosti nároku a dodržiavania procesných predpisov upravujúcich otázky, ktoré majú vplyv na správnosť rozhodnutia vo veci samej.

Súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí dospel k záveru, že ak by bolo vydané iba uznesenie o začatí reštrukturalizácie, dlžník, ohľadom ktorého sa začalo reštrukturalizačné konanie, môže vykonávať iba bežné právne úkony, týkajúce sa jeho podnikateľskej činnosti, ktorými nie sú úkony o nakladaní s jeho majetkom. K takýmto úkonom potrebuje súhlas správcu, ktorý vypracoval posudok k povoleniu reštrukturalizácie. Z uvedeného súd vyvodil, že sa jedná o zákonnú povinnosť žalovaného 1/ nenakladať so svojím majetkom, a preto mal súd za to, že nie je dôvod na uloženie uvedenej povinnosti predbežným opatrením.

Odvolací súd v súvislosti s právnym konštatovaním súdu prvého stupňa zdôrazňuje, že jedným z účinkov zverejnenia uznesenia o začatí reštrukturalizačného konania je povinnosť dlžníka obmedziť výkon činnosti len na bežné právne úkony (§ 114 ods. 1 ZKR). Nakladanie

s majetkom obchodnej spoločnosti, resp. prevod nehnuteľnosti alebo prenájom nehnuteľnosti alebo iného majetku, ktorého hodnota predstavuje významný podiel na celkovej hodnote majetku dlžníka, je z okruhu takých bežných úkonov explicitne vylúčený (§ 10 ZKR). Úkony uvedené v ust. § 10 ZKR nemožno vykonať bez súhlasu správcu, ktorý vypracoval reštrukturalizačný posudok.

Zo spisu odvolací súd ďalej zisťuje, že z predložených listinných dôkazov žalobca dostatočne neosvedčil existenciu svojho nároku, ktoré osvedčenie je jednou z podmienok pre vydanie predbežného opatrenia. Za dôvodnú obavu považuje v danom prípade žalobca možnosť prevodu majetku dlžníka (žalovaného 1/) v rámci reštrukturalizačného konania i bez požadovaného súhlasu správcu, z ktorého dôvodu navrhuje nariadiť predbežné opatrenie v požadovanom rozsahu.

Vzhľadom na uvedené, podľa názoru odvolacieho súdu, predbežné opatrenie v danom prípade nie je možné nariadiť. Účel reštrukturalizácie je možné dosiahnuť okrem iného aj prevodom majetku dlžníka, resp. zmenou majetkových práv akcionárov. Na takúto činnosť dlžníka dohliada správca, ktorý pritom postupuje samostatne. Podľa ust. § 131 ods. 1 prvá veta ZKR, súd počas reštrukturalizácie dohliada nad činnosťou dlžníka, správcu a veriteľských orgánov. V inom ako reštrukturalizačnom konaní súd činnosť dlžníka (žalovaného 1/) a správcu nemôže usmerňovať. Nemôže mu preto ani predbežným opatrením ukladať, aby niečo konal, alebo naopak, aby sa určitého konania zdržal.

Žiada sa tiež uviesť, že vzhľadom k uplatnenému žalobnému petitu, v prípade jeho úspechu, nemožno vyvodit' ani ohrozenie práva žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa ust. § 219 O. s. p. potvrdil.

V odvolacom konaní nebol žalobca úspešný a právo na náhradu trov odvolacieho konania vzniklo žalovanému 1/ (§ 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.). Odvolací súd ale žalovanému 1/ nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, lebo

v odvolacom konaní nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy odvolacieho konania.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 27. januára 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová